

զորդներ։ Սէրը մեր այս ապակօնացու բը-
նութիւնը անապական կը դարձնէ և մահ-
կանացուները անմահութեան կը գերափռ-
խէ։ Սէրը երկրայինները երկնային կ'ընէ,
և հողեղները հրեղէնի կը գերածէ։

Ո՞վ կրնայ պատմել սիրոյ անշափիլի
զօրութիւնը, որովհետեւ անճառիլի և ան-
նկարագրելի է ան ինչպէս Աստուածութեան
անհզ բնութիւնը, նոյնպէս և սիրոյ բնու-
թիւնը անքննելի է եւ ինչպէս Աստուած
թէնւ անբոլանդակիլի է, բայց ամէնուն
մօտիկ է և կը բնակի հեղերուն և խոնարհ-
ներուն մէջ, ու անոնց մէջ՝ որոնք կը զո-
գան իր խօսքէն, նոյնպէս նաև սէրը մօտ
է ամէնուն, և անոնց՝ որ զինքը կ'ուզեն,
ու կուգայ կը բնակի զինքը փնտուղներուն
մէջ։

Որովհետեւ սէրը կը սիրէ զինքը սի-
րողները և կ'ատէ զինքը ատողները, Աս-
տուածոյ պէս կը մօտենայ անոնց որ կը փեր-
տուն զինքը, որովհետեւ Աստուած սէր է
և կամեցող սիրոյ, սուրբ սիրոտէ և անկեղծ
հաւատքէ բղնած սիրոյ։

ԶԱՏԿԱԿԱՆ ԸՆԹՐԻՔԸ

Զատկական Բնթրիքը տեղի կ'ունենար
Նիստն ամսոյ 14 ին, զիշերուան առաջին
պահուն։

1. Նախապատրաստութիւն։—

Կէս օրուան մօտ տան մէջ զտնուած բո-
լոր խմօրեալ հացերը ընտանիքի հօր ձեռ-
քով այրուելէ յետոյ՝ բաղարջ հացը կը պա-
տրաստուէր ու կ'առնուէր զոտ մը կամ
արտու ու մը, որ պէտք է ըլլար մէկ տա-
րեկան ու կերծ օրեւէ օրինական արտատէ (Դեւ.5). Բնտանիքին հայրը արեւը մարը
ժանելէն քիչ յետոյ ինք անձամբ կը մոր-
թէր գառը Տաճարին մէջ, ու քահանան ա-
նոր արիւնը անմիջապէս կը սրսկէր սեղա-
նին շուրջը։ Ապա կը հանուէին կենդանիին
փորոտիքը, ու նուննիի երկու ճիւղեր
կ'անցընէին անոր. մէկը՝ երկարութեանը,
վերէն վար, և միւսը՝ լայնքին, մէկ ուսէն
միւսը, խաչի ձեւով։ Գառը փուռին մէջ

խորովուած ատեն կը պահէր այս ձեւը, որ
մարգարէտական լինթրիքի սկզբնաւորու-
թիւնը ծանուցանող քահանաներու փողերը,
կը հաւաքուէին ընտանիքի անդամները,
որոնց թիւը կ'ըլլար տասնէն մինչև քսան։

2. Առաջին բաժակը։—

Առաջները Խորայելացիք ոտքի վրայ
կ'առաջին Զատիկը, մէջքերնուն գոտի մը
կապած, ձեռքերնին մէյմէկ զաւազան եւ
սուքերնուն սանդալներ անցուցած, ճիշդ
ճամբորդի զիրքով։ Բայց հետզհետէ վերջ
արուեցաւ այս հին պարզութեան եւ ըն-
դունուեցաւ Յոյներու եւ Հոռմայեցիներու
սովորութիւնը, որոնք ճաշելու ատեն մա-
հիներու վրայ կ'ընկողմնէին, ձախ ձեռ-
քերնին բարձի մը կը կրթնցնէին, ու աջով
կերակուր կ'ուտէին։ Հրեաները ճաշելու այս
վերպին հետեւեցան սա՛ պատճառարանու-
թեամբ՝ թէ գերին'ըր միույն ոտքի վրայ
կանգնած կ'ուտեն, եւ քանի որ Պասեքի
լինթրիքը տարեկարձն էր իրենց գերու-
թւնէ ազատութեան, հարկ էր որ իրենք
ալ լնկողմնած ուտէին, ազատորեարի սո-
վորութեան համաձայն։

Ընտանիքի հայրը նախ ձեռքը կ'առնէր
գինիի առաջին բաժակը։ Հստ Ղուկաս Աւե-
տարանիչի Տէրունակոն լինթրիքը սկսելու
պահուն Յիսուս կ'օրհնէ այս առաջին բա-
ժակը։ Փրկիչը, հաւանաբար, ա՛յն ատեն
արտասանեց աւանդական սա բառերը։
«Օրհնեալ ըլլայ Տէրը՝ ստեղծողը պատուղին
և որթին»։ Յիսուս թթվեց այդ բաժակով իր
ըլլթունքները, ինչպէս կ'ընէին հրեայ ըն-
տանիքներու հայրերը, ու տոււա իրեննե-
րուն ըսելով։ «Առէք զայդ և բաժանեցէք
ի ձեզ։ Առեմ ձեզ թէ յայսմ հետէ ոչ ար-
քից ի բրեյ որթոյ, մինչեւ եկեսցէ արքա-
յութիւն Աստուածոյ» (Ղուկ. իթ. 17-18)։

Յետոյ ջրով լեցուն կոնք մը ու անձեռ-
ոց մը կը ըլլեցնէին, որպէսզի բազմա-
կանները լոււան ձեռքերնին։ Կը թուի թէ
Յիսուս փոխեց այս սովորութիւնը՝ ինք
անձամբ լոււալով իր աշակերտներուն սո-
վերը։ Այս լոււացումէն ետք սեղանը կը
զբուէր բազմականներու միջև պարապ ձըզ-
ուած տեղը։

Սեղանին վրայ զատկական գոռոխն քով կը զրուէին նաև, ա) դառն խռար, զոր օրինակ՝ ջրկոտեմ ու ազտաքեզ, իրեւ յուշտրար Խորայելեան ժողովուրդի Եղիպատոսի մէջ կրած դառնութիւններուն. բ) բազմոք հացի նկանակներ, որոնք կը յիշեցնէին թէ Խորայելացիք իրենց հապճեպ մեկնումին պատճառաւ ժամանակ չէին ունեցած հացի խմորուելուն սպասելու, եւ զ) համեմ մը, հազորուկր կոչուած, որ զանազան պտուղներու խառնուրդ մըն էր, աղիւսագոյն, որ կը յիշեցնէր Փիտոն եւ Ռամսէս բուրգերուն շաղախը: Սեղանին վրայ երբիմն կը զրուէին նաև զատկական դառին համ միասին եփուած ու օրհնուած ուրիշ միսեր:

Ընտանիքին հայրը գոհանալով Աստեծմէ հազորուկրին մէջ կը թաթխէր դառնուրը, զոր կը ճաշակէին բոլոր սեղանակիցները:

3. Երկրորդ բաժակը. —

Ապա երկրորդ բաժակ մը կը լիցնէին, ու Ներկաներէն ամսնէն պղտիկը կը խընդրէ ընտանիքի հօրմէն որ բացատրէ այս ձէսին նշանակութիւնը: Վերջինն՝ ամենայն լըջութեամբ՝ մէկիկ մէկիկ վեր կը բարձրացնէր սեղանին վրայի ուտելիքները և կու տար պէտք եղած բացատրութիւնները — Դառը զինուած էր ողոքելու հաւմար աստուածացին բարկութիւնը ու յիշեցնելու համար մահուան հրեշտակին անցքը Խորայելացւոց տօւներուն վրայէն, առանց սակայն պատժելու զանոնք (Պասել կը նշանակէ «անցք»): Բազարջը՝ վիշտի կամ արտասուաց հացը՝ կերուած փախուստի ժամանակ, և դառն խռարը՝ յիշեցնող եղիպտական տաժանազին ծառայութիւնը: Այս հրաշքներուն համար է որ, կ'ըսէր ան, պէտք է օրհնենք եւ փառաւորենք զԱստուած որ մեր արցունքը ուրախութեան փոխեց ու խռարը լոյսի վերտծեց: Ասո՞ր միայն երգենք Ալեկոյիա: Այն ատեն բուլոր սեղանակիցները կը հնչեցնէին Հալլէլի երկու առաջին Սաղմոսները (ՃՃ-ՃՃ), որ կը սկսին «Հալլէլու — Եահ = Օրհնեցէք Եհովան» բառերով ու կը հռչակեն ճշմարիտ Աստուածոյ զօրութիւնը ու այն սքանչելքները, զորս ցոյց տուաւ Եղիպտոսէն իրենց մեկնելու ատեն:

Այս սաղմոսներգութեան պահուն կը խընդէին երկրորդ բաժակը: Ապա ընտանիքի հայրը կը բեկանէր և կ'օրհնէր ու կը բաժանէր բազարջը, առաւապանքի հացը, որմէ ամէնքը մէյմէկ պատառ կ'ուտէին, զառն խռարը վաթթելէ ու հազորուկրին մէջ թաթխէլէ յիտոյ: Զատկական Բնթրիքի այս պահուն էր որ Յիսուս բեկանեց հացը ու ըստւ, և Առէք, կերեք, այս է մարմին իմ, որ վասն ձեր և բազմաց բաշխի, ի քաւութիւն և ի թողութիւն մեղաց ։

4. Երրորդ բաժակը. —

Բնտանիքի հայրը ապա երրորդ բաժակ մը կը լիցնէր, «օրհնութեան կամ զոհութեան բաժակը»: Այս էր զոր Յիսուս իր աստուածային արիւնին փոխարկեց ըսելով. «Արքէք ի սմբուկ ամեննեքեան, այս է արիւն իմ նորոյ ուխտի, որ վասն ձեր և բազմաց հեղանի, ի քաւութիւն և ի թողութիւն մեղաց ։»

Այս երրորդ բաժակը խմած ատենին կ'երգէին Հալլէլի վերջին Սաղմոսները, «Մի՛ մեզ, Տէր, մի՛ մեզ, այլ անուան քում տուր զփառս: . . . Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազինք, զովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք: Զօրասցի ոզորմութիւն նորա ի վերայ մեր, և ճշմարտութիւն ծեառն մընտացէ յաւիտեան. Ալէլուիա:»

Չորրորդ բաժակ մըն ալ, որ ձեռքէ ձեռք կ'անցնէր և որմէ մէյմէկ ումզ միայն կը խմէին, ցոյց կու տար ընթրիքին աւարտիլը: Բազմականներու փոփաքին վրայ կարելի էր հնագերորդ բաժակ մըն ալ աւելցնել, պայմանաւ որ սեղանը վերջանար մեծ Հալլէլի՝ այսինքն ձի—ձևէ Սաղմոսներու երգեցողութեամբ:

Հայացուց՝ Ա. Ե. Ե.

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՈՍՓ

Բարոյական զեղեցկորիւնն է միայն որ կարող է մեծ, խորոնկ և անկեղծ ակր մը ներշնչէլ:

*

Իմաստուրիւնն ու սկրը, հասկացողուրիւնն ու կամը, անը այն սինկերական զերազոյն ոյմերը, որոնց առջև յաջողուրիան դուռները կը բացուին: